

De column van Elsbeth

Machtspel

Gezien: 6 oktober 2020

Gemeentelijk theater: digitale raadsvergadering

Onderwerp: achter de schermen

Daar stond de nieuwe kinderburgemeester, klein en strak in het pak met passende stropdas. Na zijn beëdiging en installatie door de burgervader wacht hem een zware taak. Het vertegenwoordigen van de Zeister kinderen en hun wensen doorgeven aan de grote mensenraad. Zou hij het net zo goed doen als zijn volwassen collega? Die moest daarna digitaal fors aan de bak tijdens de raadsvergadering. Maar hij was goed voorbereid. In het advies van zijn staf stond dat hij zoveel mogelijk in de camera moest kijken om de wallen onder zijn ogen te maskeren en donkere vlekken in het gezicht te voorkomen. Kortom: over zijn presentatie was nagedacht.

Spel der verkiezingen

Daarna begon het spel pas goed. Er moest een nieuwe plaatsvervangend voorzitter van de raad worden gekozen. Maar liefst 4 kandidaten uit de raad streden om deze fel begeerde positie: 3 mannen en 1 vrouw. Het was interessant hoe zij zich presenteerden. De 2 mannen van D66 en NDZ wezen vooral op hun kennis van zaken en hun ervaring. De GI-kandidaat gaf een inkijkje in zijn levenswijze en manier van mediteren om problemen aan te kunnen. Maar de enige vrouw (CDA) gaf vooral aan dat ze lette op wat achter de woorden en uitspraken meespeelt, de emotionele kant. Dat sprak mij als vrouw direct aan: niet wijzen op wat je allemaal kunt en kent, maar laten zien dat je probeert naar mensen te luisteren, ook naar hun achterliggende drijfveren en gevoelens. Maar goed, zij komt dan ook uit het onderwijs, een 'pre' in dit geval.

Na drie stemmingen bleken de stemmen te staken. Het ging nog tussen de man van D66 en de vrouw van het CDA. Nu kwam de burgemeester in actie. Het was zijn taak één briefje te kiezen uit een mandje met twee. Na wat hutseflutsen koos hij het juiste briefje: de kandidaat van het CDA. Uiteraard was de verkiezing onberispelijk verlopen, maar wat heeft onze burgemeester een 'Fingerspitzengefühl' om deze partijgenoot te kiezen. Geweldig om mee te maken. Dat is nu politieke en menselijke feeling.

Spel om de macht

Na een uur begon het eigenlijke werk. Eerst kwam het initiatiefvoorstel van D66 over 'Recht op burgeramendement' aan de orde en daarna 'Evaluatie van de centrumvisie'. Ach, het was op zich wel instructief om naar halve en hele waarheden te luisteren, maar de uitkomst lag toch al vast. Niet aan beginnen, veel te gevaarlijk, was de boodschap. Houd de burgers op afstand, want wij hebben de macht. Niet dat de meeste fracties dat zeiden, maar het bleek uit hun ontwijkende reacties. Hier wil

ik het hebben over hoe sommige deelnemers zich profileerden en wat er achter hun woorden en presentaties meespeelt. Als vrouw heb ik daar een zesde zintuig voor.

Wat speelt er achter de schermen?

Zo had je W. van D. van de VVD. Het leek erop dat hij vanuit Figi op het gemeentehuis keek, maar bij nader inzien bleef de achtergrond steeds hetzelfde. Het was dus een plaatje of een digitaal ingelaste achtergrond. Hoe dan ook, de boodschap ervan was duidelijk. Zodra de huidige VVD wethouder opstijgt naar hogere, bestuurlijke regionen komt deze kroonprins van de VVD-fractie in het gemeentehuis als wethouder, vast en zeker. Daarom zal ik binnenkort eens een gezellig koffietje met hem doen, want als slimme meid ben ik op mijn toekomst voorbereid. Zo ben ik ook wel weer.

De presentatie van wethouder M.F van het CDA spande de kroon. Als een 'man of the world' zat hij als een moderne Keizer Karel V voor 'zijn' Zeister slot waar de zon niet onder ging. Hij leek wel een ridder die de raad met een enigszins volks accent toesprak. Zou hij als kind veel ridder hebben gespeeld en nu uit zijn speelhoek komen? Mooi om te zien hoe iemand in zichzelf en in zijn rol gelooft. Zouden zijn toehoorders hem ook zo zien?

Enigszins gênant vond ik het optreden van wethouder L. H. van GroenLinks. Schichtig en tegelijk luchtig probeerde ze zonder veel argumentatie recht te praten wat krom is. Zou ze dat altijd doen? Als je dan toch iets moet uitspreken wat je niet aanstaat zeg dan dat je je conformeert aan het coalitie-standpunt. Of wees dapper en treedt af zoals premier Kok na de val van Srebrenica, waar hij achteraf zelf weinig aan kon doen.

Er viel dus veel te genieten in het gemeentelijk theater. Vooral als je achter de spelers kijkt en in hun ziel probeert te kruipen. Zo langzamerhand voel ik mij een zielenknijper, maar ieder zijn hobby, nietwaar?